

Nr 55.

Ankom till riksdagens kansli den 12 april 1932 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till statens kostnad för pensionstillägg och understöd enligt lagen om allmän pensionsförsäkring m. m.

(3:e avd.)

I den till riksdagen den 4 januari 1932 avlåtna propositionen, nr 1, angående statsverkets tillstånd och behov för budgetåret 1932/1933 har Kungl. Maj:t i avseende å femte huvudtiteln, innefattande anslagen till socialdepartementet (punkt 24 av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över socialärenden nämnda dag), föreslagit riksdagen att, i avbidan på den proposition som kunde komma att avlåtas i ämnet, till statens kostnad för pensionstillägg och understöd enligt lagen om allmän pensionsförsäkring för budgetåret 1932/1933 beräkna ett extra förslagsanslag av kronor 40,200,000.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 22 januari 1932 dagtecknad proposition, nr 45, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden nämnda dag, föreslagit riksdagen att *dels* till statens kostnad för pensionstillägg och understöd enligt lagen om allmän pensionsförsäkring för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra förslagsanslag av 40,200,000 kronor;

dels ock medgiva, att av nämnda förslagsanslag må gäldas kostnaden för statens bidrag till den jämlikt pensionsförsäkringslagen anordnade, på frivilliga avgifter grundade försäkringen.

Beträffande utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Enligt 10 § i lagen om allmän pensionsförsäkring den 30 juni 1913 bestrides kostnaden för de jämlikt samma lag utgående pensionstilläggen till $\frac{3}{4}$ av staten och till $\frac{1}{4}$ av landstingen och kommunerna. Detsamma gäller i fråga om understöd, som i enlighet med 33 § i nämnda lag utgå till personer, vilka icke erlagt pensionsavgift och alltså icke kunna erhålla pensionstillägg.

Genom lag den 8 juni 1915 om övergångsbestämmelser i anledning av lagen den 30 juni 1913 inbegrepos i rätten till understöd enligt 33 § i sistnämnda lag vissa kategorier av personer, som på grund av särskilda över-

gångsförhållanden ej innefattats under den ursprungliga lagen. Å andra sidan gjordes genom 1915 års lag den inskränkningen i pensionsrätten enligt lagen den 30 juni 1913, att beloppet av pensionstillägg, understöd och ökning därav jämväl för dem, som under åren 1919—1929 förvärvade sådan rätt, bestämdes till 90 i stället för 100 procent av i sistnämnda lag eljest stadgat belopp.

Efter år 1915 hava vidtagits vissa ändringar i lagen om allmän pensionsförsäkring och lagen om övergångsbestämmelser, vilka ändringar medfört ökning av kostnaderna för pensionstillägg och understöd enligt båda de omnämnda lagarna.

Härutinnan må hänvisas till den redogörelse, som finnes införd i 1926 års statsverksproposition (femte huvudtiteln, punkt 31, sid. 90).

Anslaget till statens andel i kostnaden för pensionstillägg och understöd enligt lagen om allmän pensionsförsäkring har, i enlighet med av pensionsstyrelsen framlagd beräkning, i riksstaten för budgetåret 1931/1932 upptagits med 45,800,000 kronor, varav 100,000 kronor avsetts för styrelsens sjukvårdande verksamhet.

Enligt vad statsrådsprotokollet utvisar, har inom socialdepartementet utarbetats ett förslag om sådan ändring i sättet för bestridande av förskott å landstingens och kommunernas andelar i kostnaderna för pensionstillägg och understöd enligt pensionsförsäkringslagen, att dessa förskott icke vidare skulle utgå från förevarande anslag eller annat anslag, som belastar skattebudgeten. En dylik ändring skulle medföra, att i anslaget hädanefter icke behöfve inräknas något belopp för täckande av ökning i förskotten från ett år till ett annat.

I fråga om utbetalning av pensionstillägg och understöd samt täckandet av landstingens och kommunernas andelar i desamma gäller för närvarande på grund av i administrativ väg meddelade föreskrifter följande:

Utbetalningen av pensionstillägg och understöd verkställs, då fråga ej är om barntillägg, genom postverkets förmedling å vederbörlig postanstalt. Generalpoststyrelsen rekvirerar för varje månad från statskontoret det belopp, som beräknas erforderligt under månaden för utbetalningarnas fullgörande. Statskontoret avför beloppet från femte huvudtitelns förslagsanslag till statens kostnad för pensionstillägg och understöd enligt lagen om allmän pensionsförsäkring. Beloppet göres därefter tillgängligt för de olika postanstalterna.

Barntillägg utbetalas av pensionsstyrelsen. Även de för dessa utbetalningar erforderliga medlen rekvireras från statskontoret och utgå från nyssnämnda förslagsanslag.

Ifrågavarande utbetalningar avse hela de belopp, vilka tillkomma vederbörande pensions- och understödstagare. De andelar i kostnaden för pensionstillägg och understöd, som det åligger landstingen och kommunerna att gälda (en fjärdedel), förskottas alltså av staten, och förskotten utbetalas från samma anslag, varifrån statens andelar utgå.

Efter varje kalenderårs utgång inbetalas till pensionsstyrelsen landstingens och kommunernas andelar i kostnaden för det förflutna *kalenderåret*. Beträffande varje *budgetår* inflyter sålunda ersättning för under budgetårets senare hälft utbetalade förskott först under det närmast följande budgetåret. De inbetalade beloppen inlevereras av pensionsstyrelsen till statskontoret och tillgodoföras nyssnämnda anslag.

I en inom socialdepartementet upprättad promemoria, dagtecknad den 23 november 1931, anfördes med avseende å omläggning av sättet för förskottering av ifrågavarande andelar bland annat följande:

De på landstingen och kommunerna belöpande, av staten förskottrade andelarna i kostnaden för pensionstillägg och understöd för år 1930 synas hava uppgått till över 14 miljoner kronor. Med hänsyn till den fortgående ökningen i utgående pensionstillägg och understöd har man för åren 1931 och 1932 att räkna med än högre belopp. Det anslag till statens kostnad för pensionstillägg och understöd, som beräknats i riksstaten för innevarande budgetår, motsvarar på samma tid belöpande landstings- och kommunandelar till belopp av omkring 15,100,000 kronor.

Så länge ökningen i utgående pensionstillägg och understöd fortfar, måste staten för att kunna fullgöra förskottering av landstingens och kommunernas andelar för varje budgetår höja det för utbetalning av ifrågavarande förmåner avsedda statsanslaget icke blott med vad som motsvarar ökningen i de utgifter för ändamålet, vilka slutligen stanna på statsverket, utan jämväl med belopp, svarande mot ökningen för budgetårets senare hälft i landstingens och kommunernas andelar. Av denna anledning har i anslaget för innevarande budgetår inräknats ett belopp av 375,000 kronor, och pensionsstyrelsen har beräknat, att anslaget borde av samma anledning för nästkommande budgetår höjas med 390,000 kronor.

Av olika skäl, bland vilka särskilt de budgetära äro av beskaffenhet att för närvarande vinna beaktande, synes det kunna ifrågasättas, huruvida icke förskotteringen med statsmedel av landstingens och kommunernas andelar i ifrågavarande kostnader skulle kunna upphöra och förskotten i stället överflyttas på pensionsförsäkringsfonden. Mot en sådan omläggning skulle visserligen måhända kunna invändas, att då alltsedan år 1914 förskotteringen verkställts genom statsverket, vilket alltså drabbats av de till följd av förskotten uppkommande ränteförlusterna, det kan synas mindre befogat att nu överflytta dessa ränteförluster på pensionsförsäkringsfonden. Om åt denna invändning anses böra tillmätas avgörande betydelse, torde emellertid kunna ifrågasättas, att statsverket iklöder sig skyldighet att ersätta fonden de räntor, densamma på grund av förskotten komme att gå förlustig.

Om uppgiften att förskottera landstingens och kommunernas andelar i förevarande tillägg och understöd överflyttas från staten till pensionsförsäkringsfonden, synes överflyttningen böra genomföras från och med nästkommande budgetår.

Genom den ifrågasatta omläggningen skulle vinnas, att vid beräkning av statsanslaget till förmånerna i fråga icke behövde tagas hänsyn till inträdande stegring i landstingens och kommunernas kostnader utan allenast till den utgiftsökning, som belöper å statsverket. Därest ränta anses böra erläggas å belopp, som förskotteras av pensionsförsäkringsfonden, måste dock beräknas medel härför.

För det budgetår, med vilket överflyttning av förskotteringen från staten till fonden genomföres, skulle emellertid ernås större utgiftsminskning än som följer av nyss berörda förhållanden. Om överflyttningen sker från och

med den 1 juli 1932, behöver statsverket icke under det då ingående budgetåret bestrida några förskott. Men däremot skulle statsverket äga att under loppet av detta budgetår från landstingen och kommunerna uppbära en summa, motsvarande av staten under första halvåret 1932 utbetalade förskott, och alltså utgörande ungefär hälften av den på landsting och kommuner belöpande kostnaden för pensionstillägg och understöd under kalenderåret 1932.

I promemorian berördes härefter närmare sättet för genomförande av den ifrågasatta omläggningen, frågan om den räntefot, varefter eventuell ränta till pensionsförsäkringsfonden borde beräknas, m. m.

Angående storleken av den minskning i eljest erforderligt anslagsbelopp till statens kostnader för pensionstillägg och understöd, som vid omläggningens genomförande skulle kunna beräknas, för nästkommande budgetår, anfördes i promemorian, att denna minskning syntes kunna approximativt uppskattas till mellan 7 och 7½ miljoner kronor. Fastställandet av det exakta beloppet förutsatte dels ståndpunktstagande till frågan, huruvida ränta borde erläggas å pensionsförsäkringsfondens förskott, samt beräkning av räntekostnadernas storlek för senare kalenderhalvåret 1932, dels ock närmare utredning rörande huru stor del av kostnaderna för pensionstillägg och understöd under år 1932, som belöpte å första kalenderhalvåret och alltså kunde beräknas komma att under budgetåret 1932/1933 tillgodoföras statsanslaget.

Genom remiss den 26 november 1931 anbefalldes härefter pensionsstyrelsen att — efter hörande av fullmäktige för pensionsförsäkringsfonden och, i den mån så erfordrades, efter samråd med generalpoststyrelsen — avgiva utlåtande över förberörda promemoria och därvid förebringa utredning och förslag i fråga om storleken av det belopp, varmed här ifrågavarande anslag borde för nästkommande budgetår i riksstaten uppföras, därest omläggning av sättet för förskottering av landstingens och kommunernas andelar i kostnaden för pensionstillägg och understöd genomfördes i huvudsaklig överensstämmelse med vad i promemorian ifrågasatts.

Med anledning härav avgav pensionsstyrelsen utlåtande i ärendet den 4 december 1931.

Detta utlåtande återfinnes å sid. 10 och 11 i statsrådsprotokollet.

I ärendet hava utlåtanden vidare avgivits av fullmäktige i riksgäldskontoret, statskontoret och riksräkenskapsverket, vilka utlåtanden återgivas å sid. 12 och 13 i statsrådsprotokollet.

Departementschefen har i ärendet anfört följande:

»Vad först beträffar den inom socialdepartementet väckta frågan om ändring sättet för bestridande av förskott å landstingens och kommunernas andelar i kostnaderna för pensionstillägg och understöd enligt pensionsförsäkringslagen, har jag redan i statsverkspropositionen angivit min uppfattning om lämpligheten av en omläggning, varigenom ifrågavarande förskott icke vidare skulle utgå från förevarande anslag eller annat anslag, som belastar skatte-

budgeten. Redan av principiella skäl synes en sådan omläggning vara väl motiverad. Den skulle dessutom medföra vissa budgettekniska och andra praktiska fördelar. Sålunda skulle bland annat vinnas, att vid beräkningen av anslaget för framtiden hänsyn icke behöver, såsom hittills måst ske, tagas till någon del av den ökning i den förskotterade summan, som från ett budgetår till ett annat uppkommer, så länge kostnaderna för pensions-tillägg och understöd äro i stigande. Anslagsbelastningen skulle alltså komma att direkt återspegla de på staten ankommande kostnaderna för de med ifråga-varande anslag avsedda ändamålen. För omläggnings genomförande just nu föreligger ett starkt skäl i den jämväl i statsverkspropositionen angivna omständigheten, att den avsevärda anslagsminskning, som genom omläggnings kan vinnas under ett övergångsår, i nuvarande statsfinansiella läge är av särskild betydelse.

Med avseende å sättet för bestridandet i framtiden av ifråga-varande förskott framkastades i den inom socialdepartementet upprättade promemorian den med hänsyn till förskottens ändamål nära till hands liggande tanken att överflytta förskotteringen till pensionsförsäkringsfonden. Vid en lösning på nämnda väg torde emellertid — såsom i promemorian antytts och i pensionsstyrelsens utlåtande angivits såsom en bestämd förutsättning för styrelsens tillstyrkande av detta förslag — få förutsättas, att fonden erhöle gottgörelse för de genom förskotteringen uppkommande ränteförlusterna. Då härav skulle föranledas ökat arbete med ränteberäkning och bokföring m. m., hava de övriga i ärendet hörda myndigheterna ansett en lösning av frågan böra sökas på annat sätt. För min del vill jag efter övervägande av olika på frågan inverkan omständigheter biträda sistnämnda uppfattning.

Av de utvägar, som angivits för en omläggning av förskotteringen utan anlitan av pensionsförsäkringsfonden, har jag ansett mig böra förorda det förslag, som går ut på att statskontoret skulle bemyndigas att, utan anlitan av riksstatsanslag, av under händer varande medel verkställa förskottsbetalning av landstingens och kommunernas andelar i pensionstillägg och understöd. Detta förslag, som alternativt framlagts i statskontorets utlåtande, har tillstyrkts av riksräkenskapsverket. Av utredningen framgår ock, att förslaget i sak väl överensstämmer med den av riksgäldsfullmäktige uttalade meningen. I den mån statskontoret ej förfogar över tillräckliga medel för bestridande av erforderliga utgifter, har ämbetsverket nämligen att i den ordning, som i riksgäldskontorets reglemente föreskrives, utverka rätt till kassaförstärkning från riksgäldskontoret. På sätt riksräkenskapsverket framhållit, läser någon principiell invändning mot att redovisa ifråga-varande utgifter under förskottstitel icke med fog kunna göras, då det här icke — såsom vid det tidigare tillämpade förskotts-förfarandet var fallet — är fråga om definitiva statsutgifter utan om verkliga förskott, vilka ärligen återbetalas.

En lösning av frågan på denna väg skulle innebära en synnerligen enkel anordning. Generalpoststyrelsen och, i fråga om barntillägg, pensionsstyrelsen skulle liksom hittills hava att hos statskontoret rekvirera de medel,

som erfordras för utbetalning av pensionstillägg och understöd på föreskrivna utbetalningsterminer, men de rekvirerade beloppen skulle av statskontoret utanordnas med endast tre fjärdedelar från riksstatsanslaget, medan den återstående fjärdedelen skulle utanordnas under förskottstitel och sedermera täckas med från landstingen och kommunerna inflytande medel, vilka böra av pensionsstyrelsen inlevereras till statskontoret.

Den omläggning av ifrågavarande förskottering, som jag sålunda förordar, torde böra genomföras från och med den 1 juli 1932. Därest så sker, skulle statskontoret efter den inbetalning av för år 1932 förskotterade belopp, som i början av år 1933 äger rum från landsting och kommuner, hava att i första hand gottgöra statsanslaget det belopp, som från detsamma förskotterats för första halvåret 1932, medan återstoden av den inbetalade summan skulle tagas i anspråk för täckande av utbetalningar, vilka från och med den 1 juli 1932 ägt rum under förskottstitel.

Den förordade omläggningen kan helt genomföras genom bestämmelser i administrativ väg och synes ej kräva riksdagens medverkan. Den utgör emellertid en viktig faktor vid anslagsberäkningen. Först sedan riksdagen fattat beslut i anslagsfrågan, torde jag därför få underställa Kungl. Maj:t frågan om utfärdande av för omläggningen erforderliga föreskrifter.

Vid genomförande av den tillstyrkta omläggningen kan, såsom av den föregående utredningen framgår, en minskning i det av pensionsstyrelsen beräknade anslagsbehovet för nästkommande budgetår äga rum *dels* med 390,000 kronor, motsvarande av styrelsen uppskattad utgiftsökning för bestridande av fortsatta förskott å landstingens och kommunernas andelar i pensionstillägg och understöd, *dels ock* med 7,600,000 kronor, utgörande det beräknade beloppet av de under budgetåret inflytande inbetalningarna från landsting och kommuner, i vad de avse förskott för första halvåret 1932. Förstnämnda belopp representerar en för framtiden bestående besparing å anslaget, medan det sistnämnda beloppet utgör den under övergångsåret uppkommande tillfälliga minskningen. Sammanlagda anslagsnedsättningen av nu förevarande anledning skulle alltså utgöra 7,990,000 kronor.

Vad härefter angår pensionsstyrelsens anslagsberäkning i övrigt, har man tidigare vid uppskattningen för en kommande budgetperiod av totalkostnaden för pensionstillägg och understöd tillämpat olika beräkningsmetoder. Före år 1930 grundades uppskattningen på en såvitt möjligt noggrann avvägning av alla på kostnaden inverkan faktorer (se härutinnan exempelvis statsverkspropositionen 1929, femte huvudtiteln sid. 86 och följande). I 1930 års statsverksproposition byggde man i stället, i enlighet med förslag av pensionsstyrelsen, på en genomsnittsberäkning av kostnaderna för de tre sistförflutna budgetperioderna. Styrelsen ansåg nämligen att, då antalet nytillkomna pensionstagare och antalet inkomna ansökningar dämera börjat stabiliseras, ett dylikt medeltal kunde läggas till grund för beräkningen, under förutsättning att därjämte toges hänsyn till vidtagna lagändringar och till folkökningen i vederbörande åldersgrupper. En anledning till denna omläggning torde även hava varit att — ehuru utvecklingen i det stora hela med den tidigare

använda, mera komplicerade uppskattningsmetoden låter sig väl beräkna — de särskilda åren sinsemellan kunna förete variationer av tillfällig art, som icke kunna förutberäknas, eller med andra ord att en uppskattning, som bygger på beräkning av var och en av de inverkanse faktorerna, enligt erfarenheten icke för visst år ställer sig tillförlitligare än en mera summarisk uppskattning.

Vid beräkningen av kostnadens storlek för nu löpande budgetår tillämpades i överensstämmelse med pensionsstyrelsens förslag en ännu mera förenklad metod, i det man i fråga om pensionstillägg och understöd, fränsett barn-tillägg, uteslutande tog hänsyn till erfarenheterna från de båda senast förflutna budgetperioderna. Med stöd av dessa erfarenheter antog man, att nettoökningen av kostnaden för dylika tillägg och understöd skulle under den närmaste framtiden för varje budgetår komma att minskas med omkring 100,000 kronor. Nettoökningen beräknades i enlighet härmed för budgetåret 1930/1931 till 2,900,000 kronor och för budgetåret 1931/1932 till 2,800,000 kronor. Beträffande barntillägg räknade man däremot med en konstant årlig ökning av omkring 200,000 kronor.

Såsom framgår av det föregående, har pensionsstyrelsen även i sin här förevarande framställning grundat beräkningarna på uppgifter angående de senaste årens nettoökning i totalbeloppet av utgående pensionstillägg och understöd. Med hänsyn till nu föreliggande uppgifter bland annat angående ökningen i kostnaderna för pensionstillägg och understöd under år 1930 har styrelsen emellertid nu ansett sig icke böra för den tid, varom här är fråga, räkna med någon minskning i den årliga nettoökningen av totalkostnaden för andra tillägg och understöd än barntillägg. Ökningen har därför, med utgångspunkt från 1930 års siffror, uppskattats till ett tillsvdare konstant belopp av 2,950,000 kronor årligen. Beträffande barntilläggen har styrelsen, liksom vid uppskattningen för innevarande budgetår, räknat med en konstant årlig ökning av 200,000 kronor.

På sätt jag i statsverkspropositionen angivit, finner jag för min del icke tillräcklig anledning föreligga att beträffande kostnaden för andra pensions-tillägg och understöd än barntillägg frågå de antaganden, vilka lades till grund för anslagsberäkningen för innevarande budgetår. Visserligen giva de av pensionsstyrelsen lämnade, i det föregående återgivna uppgifterna vid handen, att nettoökningen för år 1930 stegrats i förhållande till ökningen för år 1929. Emellertid synes den erfarenhet, som sålunda föreligger, omfatta en alltför kort period för att kunna utgöra grundval för någon bestämd slutsats angående kostnadsökningens storlek för den närmaste framtiden. Såsom redan tidigare vid behandlingen av förevarande anslag framhållits, måste man för övrigt alltid räkna med att utgifterna för ett visst budgetår kunna komma att med någon procent överskrida eller understiga de beräknade.

Vad angår barntilläggen biträder jag däremot pensionsstyrelsens förslag.

Med den uppfattning, jag sålunda angivit, beräknar jag ökningen i den årliga totalkostnaden för pensionstillägg och understöd, fränsett barntillägg,

för innevarande budgetår till (2,800,000 + 200,000) 3,000,000 kronor och för nästkommande budgetår till (2,700,000 + 200,000) 2,900,000 kronor. Sammanlagda ökningen för dessa båda budgetår skulle alltså utgöra 5,900,000 kronor, varav den på staten belöpande delen skulle utgöra ($\frac{3}{4} \times 5,900,000$) 4,425,000 kronor. Med utgångspunkt från det av pensionsstyrelsen angivna verkliga beloppet av statens andel för budgetåret 1930/1931 eller 43,220,000 kronor kan följaktligen för nästa budgetår denna andel beräknas till (43,220,000 + 4,425,000) 47,645,000 kronor. Detta belopp innebär en nedsättning i förhållande till pensionsstyrelsens beräkning av i runt tal 300,000 kronor.

Vad härefter angår storleken av det belopp, som bör inräknas i förevarande anslag såsom bidrag av statsmedel till pensionsstyrelsens sjukvårdande verksamhet, har jag i statsverkspropositionen (femte huvudtiteln, punkten 25) angivit de skäl, på vilka jag anser detta belopp böra liksom för innevarande budgetår begränsas till 100,000 kronor. Av denna anledning förordar jag en nedsättning i det av pensionsstyrelsen beräknade anslagsbeloppet med 400,000 kronor.

Vid bifall till vad jag sålunda i skilda hänseenden tillstyrkt skulle det av pensionsstyrelsen beräknade anslagsbeloppet, 48,800,000 kronor, kunna minskas med (7,990,000 + 300,000 + 400,000) 8,690,000 kronor till 40,110,000 kronor. Av försiktighetsskäl torde emellertid detta belopp, i enlighet med den i statsverkspropositionen framlagda preliminära uppskattningen, böra avrundas uppåt till 40,200,000 kronor.

I det sålunda beräknade anslagsbeloppet torde även kunna ingå statens utgifter för den jämlikt pensionsförsäkringslagen anordnade, på frivilliga avgifter grundade försäkringen. Såsom i fjolårets statsverksproposition framhölls, vill det visserligen synas, som om denna försäkring efter de år 1927 vidtagna ändringarna i grunderna för densamma vore stadd i en ganska hastig utveckling. Då statens bidrag utgår först när rätt till pension inträder, torde emellertid tills vidare något särskilt anslagsbelopp icke behöva beräknas för statsbidragen i fråga.

Såsom av det anförda torde framgå, har jag vid bedömandet av förevarande anslagsfråga utgått från att några sakliga ändringar beträffande pensionsförsäkringen icke för närvarande böra vidtagas. Jag har visserligen haft under övervägande, huruvida med hänsyn till den statsfinansiella situationen någon ytterligare inskränkning, utöver den år 1927 vidtagna, i rätten till retroaktiv utbetalning av pensionstillägg och understöd borde företagas, men tillräckliga skäl för en lagändring i detta avseende hava synts mig icke för närvarande föreligga.»

Utskottets
yttrande.

Såsom av det förestående framgår, har i förevarande proposition förslag framlagts om sådan ändring i sättet för bestridande av förskott å landstingens och kommunernas andelar i kostnaderna för pensionstillägg och understöd enligt pensionsförsäkringslagen, att dessa förskott icke skulle vidare utgå från nu ifrågavarande anslag, eller annat anslag, som belastar

skattebudgeten. Ändringen skulle hava till följd, att i anslaget hädanefter icke skulle behöva inräknas något belopp för täckande av den ökning i förskotten, som uppkomme, så länge kostnaderna för pensionstillägg och understöd äro i stigande.

Enligt förslaget skulle statskontoret bemyndigas att, utan anlitande av riksstatsanslag, av under händer varande medel verkställa förskottsutbetalning av landstingens och kommunernas berörda andelar samt att, i den mån statskontoret ej förfogade över tillräckliga medel för erforderliga utgifters bestridande, ämbetsverket skulle utverka rätt till kassaförstärkning från riksgäldskontoret.

Utskottet har under nuvarande förhållanden ej velat motsätta sig förevarande förslag och har ej något att erinra emot den framlagda anslagsberäkningen. Då utskottet ej heller haft anledning till erinran mot vad Kungl. Maj:t i övrigt i förevarande proposition föreslagit, får utskottet alltså hemställa,

att riksdagen må

a) till statens kostnad för pensionstillägg och understöd enligt lagen om allmän pensionsförsäkring för budgetåret 1932/1933 anvisa ett extra förslagsanslag av 40,200,000 kronor; samt

b) medgiva, att av nämnda förslagsanslag må gäldas kostnaden för statens bidrag till den jämlikt pensionsförsäkringslagen anordnade, på frivilliga avgifter grundade försäkringen.

Stockholm den 12 april 1932.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Kvarnzélius, Lindblad, Widell, Olof Olsson, Bergqvist, Nilsson* i Gränebo, *Nilsson* i Malmö, *Svensson* i Kompersmåla, *Johansson* i Fredrikslund, *Asplund, Bergström* och *Carlsson* i Gävle samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Råstock, *Jansson* i Falun, *Nilsson* i Bonarp, *Olsson* i Blädinge, *Holmgren, Eriksson* i Stockholm, *Olofsson* i Digernäs, *Andersson* i Höör, *Danielsson, Järte, Norsell* och *Svensson* i Grönvik.
